

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אברהם ברזובסקי ז"ל

בן גולדה וחיים

נולד בתל אביב

בתאריך ז' בניסן תרפ"ח, 28/3/1928

התגורר בתל אביב

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

ד' בניסן תש"ח, 3/4/1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 2 שורה: 14 קבר: 4

בן 20 בנופלו

קורות חיים

בן גולדה וחיים, נולד ביום ז' בניסן תרפ"ח (28.3.1928) בתל-אביב. את ראשית חינוכו קיבל בבית החינוך של העובדים ובבית-הספר לדוגמה, אחר-כך למד בבית-הספר התיכון של קיבוץ יגור וסיים את חוק לימודיו בבית-הספר המקצועי על שם מכס פיין בתל-אביב. היה חבר בתנועת "הנוער העובד" וחבר "הפועל" (כדורגל). בשנת 1945 התגייס למשטרת היישובים העבריים ושירת כנוטר-רכוב בתל-מונד. עם פרוץ מלחמת-העצמאות השתתף בהגנת תל-אביב על גבול יפו. שירת בנגב, בגבר עם ובדורות, ואחר-כך צורף לליווי שיירות לירושלים. זמנית הועבר למשטרה הצבאית בשרונה, אך התפטר משירותו זה, כי רצה להיות בחזית. כשניסו לעכבו מכך, אמר: "בעד המולדת טוב למות".

ביום ד' בניסן תש"ח (13.4.1948) הגיע לירושלים כמלווה עם השיירה הגדולה. באותו יום הותקפה בשייח'-ג'ראח השיירה שעלתה להר-הצופים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

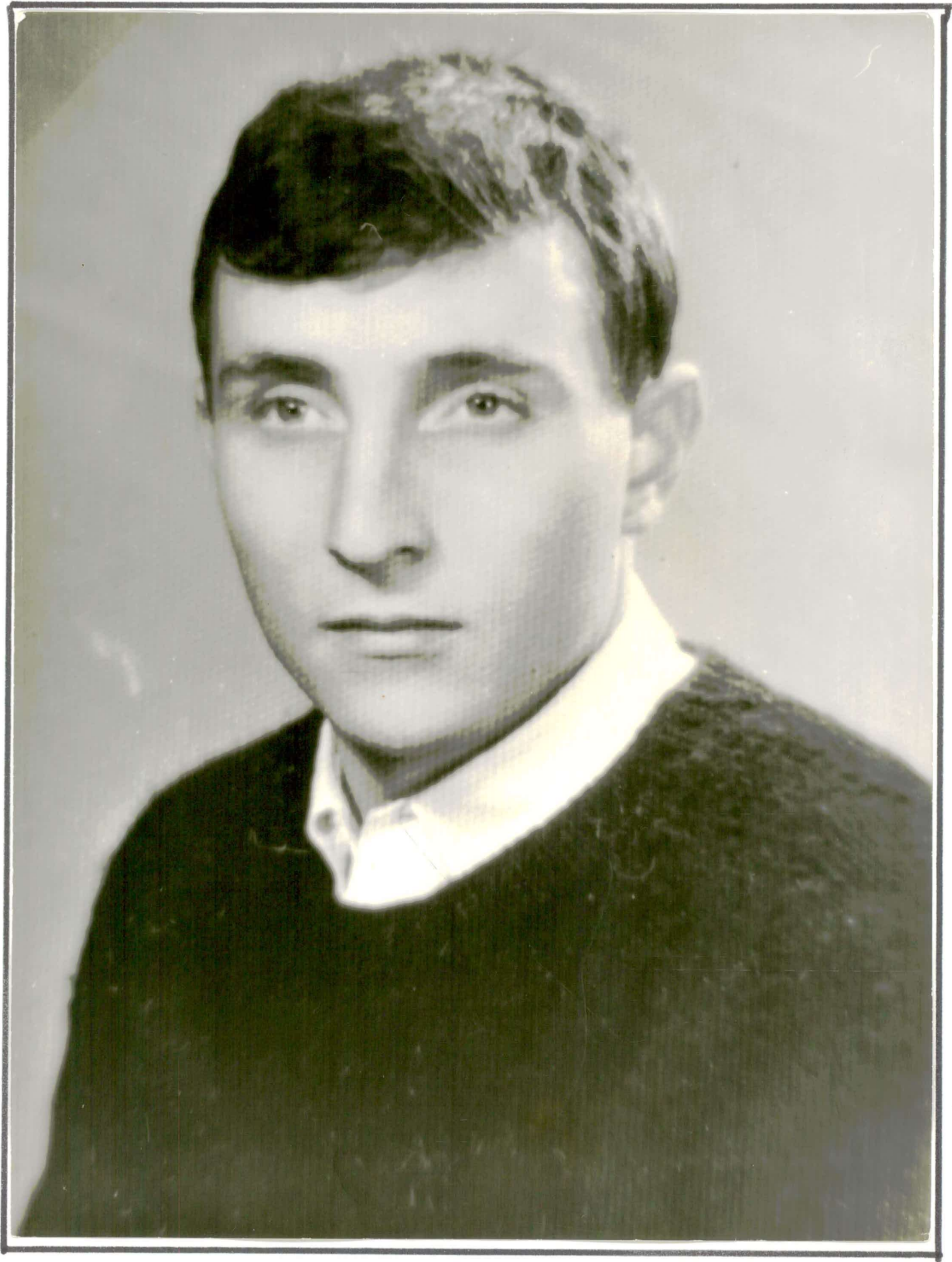

עיריית
ירושלים

ואברהם יצא עם הכוח לחילוץ השיירה המותקפת. בקרב זה נפל חלל
ונקבר בסנהדריה בירושלים.

ביום כ"ה באלול תשי"א (26.9.1951) הועבר למנוחת-עולמים בבית-
הקברות הצבאי בהר- הרצל בירושלים.

ברלובסקי אברהם.

התקלות בקו הרצועה

יום רביעי 9-9 ספטמבר 1964. באחד ממחנות צ.ה.ל., אי-שם, סיים צוות סיור ישראלי את הכנותיו ליציאה לקראת הלילה הנעלם. החיילים עלו על רכבם וחכו לאות התזוזה. ע.י. מפקד הסיור תפס מקומו במושב שליד הנהג. הוא הרים ידו כאומר אחרי והרכב יצא לדרכו. כיון הדרך לא חדש לחיילים. הם עשוה לא פעם ולא פעמיים. הם האמינו שיהיה זה סיור שגרתי בשלוחה שהשתררה בחלק ארץ זה, בשמן האחרון.

סמוך למחסום "ארז" הגיע הרכב לדיונות שליד חוף הים. החיילים מאומנים ויודעים את תפקידם. הם לא חכו לפקודתו של ע.י. וכעבור דקה נחתו כולם על הקרקע החולית והיו מוכנים לעבור לסריקה רגלית של הקטע. ע.י. גבר נמוך קומה, שחרחר, מוצק, כולו כספית נעה. ותיק קרבות והתקלויות עם הפדאיונים המצריים, מכניס מיד את חייליו לכוננות. הוא מכיר מנסיונו הרב שלילה כזה - ליל ללא ירח, ליל הקורא לגנב או לאיש המדדיעין המצרי לחדור לשטחנו, עלול להיות ליל התקלות נוסף. עניו של ע.י. כאילו חודרות את האפלה. ופתאום ידו הורמה, החיילים נשכבו מיד על האדמה. הם לא זקוקים להסבר נוסף. הם מנסים לבלוש בעיניהם את האפלה. מימינם הם רואים את אורות קבוץ "ארז". ודאי בשעה זאת ישנים ילדי הקבוץ בהשקט ובבטחה. ואכן יש להם על מי לסמוך ולבטחה.

על קו הרקיע מופיעות פתאום שתי דמויות. הליכתם נראת כהליכה צבאית לכל דבר. אין זו הליכה מהירה ופזיזה של גנב הממהר עם שללו לביחו שברצועה. הליכה זו מלווה ~~בנתורים~~ ובחפויים הדדיים. הדמיות מועלות על כוונות הרובים. רכוז חושים מוחלט. עוד 200 מטר... עוד 100 מטר... ו-פתאום אחת הדמויות נעלמת. ע.י. המכיר את השטח כאח כף ידו, יודע, הדמות נעלמה בתוך אחד הערוצים הנמצאים במקום. הכח לא מחכה יותר, הוא פותח במכת אש רצחנית לעבר הדמות האחת שנראת. הדמות נופלת ארצה. הכח קם ממקומו ושועט בקו ריצה אחד לעברה. חלקו מתפצל ועושה עקוף לצד שמאל, לעבר הערוץ. ~~כלי-הירי~~ יורקים אש תופת. הדמות מתקפלת כולה מאחורי שיח בודד שניצב בדיונות. ע.י. מגיע ראשון עובר את השיח פונה לאחור ומתכוונן להסתער מחדש. ופתאום נשמע צרור כדורים בודד. ע.י. מתמוטט, לופט את רגלו, ידו מגואלות בדם. לידו נופל חייל נוסף אף הוא נפצע ברגלו. החיילים עיניהם מתמלאות חימה, שועטים לעבר הדמות ומטווה קרוב מחסלים אותה בו במקום. מעבר הערוץ נשמעים קולות הקרב המתחולל שם. לאחר דקות מספר נדם ~~הכל~~ הכל. התוצאות: 2 אבדות לכוחות האויב. 2 פצועים קל לכוחותינו.

מאי שם הובאו 4 אלונקות. ההרוגים מובאים למקום, ומונחים על האלונקות. י.ו. בחדר נאה, העומד להשתחרר מהצבא בחודש הבא מונח על האלונקה - החובש מבחין שהכדור שגר את עצם השוק. ע.י. מסוב לשכב על האלונקה, אולם בעזרתם האדיבה של 2 גברתנים מפיקודיו הוא נשכב ללא אומר ודברים.

הכח מתחיל לנוע לעבר הרכב. ליד שער הקבוץ, הם מתכבדים בכוס תה מהביל מידי חברי המשק שהתעוררו משנתם עם השמע קולות הקרב הראשונים. הפצועים מחייכים. מזויות עיניהם הם רואים את שני ההרוגים המונחים בצד מכוסים בסמיכות מעל ראשיהם. ע.י. יודע מה פרוש תוצאות קרב זה למצרים. אובדן אחת החוליות הפעילות ביותר בשטחנו, שכוחותנו חיכו לה זה זמן רב.

למחרת - מזכירת אלוף הפקוד מסירה את האבק מעל בקבוק המשקה המסורתי, שיפתח היום בחדר הפצועים בביה"ת לקול קריאות הכיפק שיזעזעו ודאי את קירות החדר.

רמי איש הקצוות

הכרתיו מיד לאחר ששוחרר מצה"ל עת החל לעבוד בבית-הנוער העברי בירושלים. מיד יכולתי להבחין בכך שדמות יוצאה דופן הוא. אימפולסיבי מחד ורגשני מאידך. לכאורה 2 ניגודים. אך ניגודים כל כך משלימים כל כך מבטאים, כה מסבירים את רמי האיש, הגבר.

נשמח של נער היתה לו בתוכו. כשראית אותו מפרץ בישיבות מדריכים, שופך זעמו על הכל כשמבקשו לא ניתן לו, שאלת את עצמך: מה יש לו? מדוע אינו מתאפק? מדוע אינו מדבר בסוף רגוע יותר? אולם כשהרהרת הירחור שני הבינות, לא עבורו מבקש הוא. לא טובת הנאה כחוא זה עבורו. עבור הנערים ביקש, דרש, לחם וזעף, עבור נערים לחם נחן את כל ליבו, עבורם השקיע את כל מרצו כדי שלא יסוו מדרך הישר.

כשישבת עמו לשיחה בארבע עיניים על ביות המועדון ו"ילדיו", כפי שהוא כינה אותם, ראית וחשת מה הקונפליקט העצום שמתחולל בליבו. לב בחור, שהיה לא די מבוגר כדי לפתור את בעצמתו הוא, שניסה לפתור בעיות סבוכות של נוער עבריין בפוטנציה. האיה אותו מכח על חסא כשלא הצליח לפתור בעיה, האנשים גדולים ממנו יושבים על המדוכה לפתרה משך שנים, והבנתו לב של זהב לו לבחור.

לימים עזב את העבודה בשל חילוקי דיעות חינוכיים שהיו לו, וגם בזאת פתקלתה גדולתו, תכונתו לא כהן היה איש הדרשות כי אם נביא איש הקצוות ביום בחיר אחד קם והודיע שהוא עוזב. אנו המדריכים הוותיקים יותר לא התרגשנו בתחילה ידענו שבעבודה מסוג זה רבים האנשים העוזבים אם בשל אי יכולת לטפל בסבך הבעיות ואם בשך אי הסכמה לפשרות. רמי נמנה על הסוג השני.

אולם כשבאתי יום לאחר התפטרותו למועדון וראיתי את נערי היושבים להם כמיוחמים הדורשים בכל חוקף ובכל מחיר שרמי יחזור הבנתי מה גדולה היתה תרומתו לנוער זה. נוער האגרוף. הנוער שכל כך קשה לקשור מו קשר, אך לא כה קשה עבור רמי.

חלפו כשנתיים בהם ראיתי רק מפעם לפעם ברחוב. אמירת שלום, לחיצת יד ותו לא, אולם רצה הגורל ודרכינו נפגשו פעם נוספת.

היה זה לפני כשנה פגשתיו ברחוב. הזמינני לקפה. ישבנו ושוחחתינו. רמי לא השתנה רק א החבר בשנתיים. עיניו עדיין ירקו זיקי אש, אש. כשהחילוננו לדבר על ספורט ביקשני להתחיל להתאמן בקבוצה ביחד ירושלים, כמובן שהסכמתי, הוא החל להתאמן בקוצה ומיד נקשר אל כולם. טבץ הלב שלו מחוץ למגרש מול לחימתו העיקשת להגשמת הנצחון במגרשקשרו אותו לחברי הקבוצה. ראשון לבוא לאימון, אחרון לעזוב הכל כדי להגיע למסרתו הפיסת מקום של קבע בהרכב הראשון של הקבוצה. גם כאן הגיעה לידי ביוטי תכונתו הקיצונית של רמי. השאיפת להשיג את המטרה ולשם כך השקיע מאמצים כה רבים אף בקבוצה.

ב-18.5.67 קיימנו את משחקנו האחרון לפני מחלמת ששת הימים. רמי שותף במשחק, במרץ בלתי נדלה לחם טוב ושוב על המגרש להשגת הנצחון. עיניו נצצו משמחה עם השגת המטרה הסופית במשחק שהיה כה גורלי לקבוצה. הנצחון הושג - רמי היה מאושר.

ב-22.5.67 עם הגיעי לביחי מצאתי את רמי ממתיך לי. לאמר שלום ולהתראות לאחר המלחמה. קראו לו לשירות. הוא נלחם להעלאת סוג בריאותו לאחר פציעה קשה שאירעה לו עת שירת בצנחנים. הוא הצליח. הועבר ליחידה קרביה. מועקה שדרם בלב שנינו עת נפרדנו. לא ידענו מה מצפה לנו במלחמה זו.

רמי עזב את ביטוי מבלי להביט אחורה.

ב-2.6.67 ראינו שוב בחטף לשניות מספר. רמי נראה מוכן כל כולו למלחמת קושש. מלחמת קיום זו. אמר שלום והמשיך. מיהר לישיבה.

יומיים לאחר מכן חזיילתי אף אני, ערב המלחמה.

וביום רביעי, יום כיבוש העיר העתיקה, הגעתי לשם אף אני. יין הנצחון החל להיות משכר. ובליבי מועקה. מה עם רמי? שאלתי את אחד מידירי, כתב ספורט ירושלמי, לרמי וחוא הרגיעני.

ביום חמישי בשעות הצהריים שהיתי ליד הכותל המערבי. שם ליד קודש הקודשים של האומה נודע לי לראשונה על הלקחו של רמי. סירבתי להאמין. וכשיצאתי מיד לברר זאת, ניצבה עוד דמותו לפני. תקוותי שהייתה זו טעות תקוות שוא הייתה. השמועה הייתה לאמת מרה וכואבת. רמי איננו.

רמי איננו. כה מוזר הוא צירוף שתי מילים אלו. כה בלתי נקלט. כה בלתי יאומן אמרתי לעצמי הלום תתועים הוא זה. רמי ישנו. זו טעות לא יכול להיות, אולם אמת אין לשנות ותהא מרה כלל שחאה הלכתי לברר כיצד נמל וכששמעתי נדחמתי. כה אופינית הייתה פרשת נפילתו לפרשת חייו הקצרים. ניסה להציל מפקד שנדמה היה לו שהוא מצוע. הצלף מצע בו.

ואמרתי לעצמי: כחמיד, כן גם ברע האחרון לא חשב רמי על עצמו אלא על אחרים. לאחר רץ לעזור. מצוע חש להציל. ולא חשב על העובדה המדהימה כל כך בפשטותה שאת חייו הוא מסכן עבור אחרים.

וכך הקריב הוא את עצמו בעבור אחרים. רמי הגבר, הלוחם ללא פשרות, הקיצוני בכל ובעל לב הזהב, הנכון לעשות מכל לזולתו.

ואינך יכול שלא להרהר ולשאול: מדוע דווקא הוא? לכך אין חשובה. אחת יודע שצריך להתגבר לקבל את הכל כגבר. לא להזיל דמעה. אבל, לעזאזל, מרגיש אחת שמשחו צובט אותך בליבך, שמשחו אינו נותן לך מנוחה, אינו מאפשר לך לחזור לחיים תקינים, אינו מאפשר לך להיות אחת של לפני 5.6.67. והמשחו הזה צף ועולה בדמותם של בחורים כמו רמי. בחורים שבמותם ציוו עלנו את החיים. ואתה מרגיש שגם זה גרוש מאוד "במותם ציוו לנו את החיים" אולם כשאתה מחרהר בכך הרחור נוסף, כשאתה משקיע בכך ~~מאמצים~~ מחשבה קלה נוספת מגיע אחת למסקנה: לכל הרוחות, עד כמה שזה נכון.

וכשחבטת בחבר'ה שחזרו ונתקבצו במגרש הכדורסל עם חידוש אימוני הכדורסל בביחר, כשראיתי את המועקה, את העיניים המתוצצות במגרש ומחפשות את רמי, את השחיקה האילמת, את חוסר הריכוז המשווע יכולת לאמר בכנות ובבטחה: רמי אולך לא נשלח

נסים אבולוף

14.7.67

אל: סמל חינוך
נחמן ש
2679 .3.3
פ.ה.3

רצ"ב תמונה של בני ימי (וליוהם) יב (בזובוסקי) רצ"ב
יבני כן קולור חיים.

היה רצ"ב נאום בעת 1944 / 12 / 1. אהרין שאול ונסקה
יבזוג דולור כולל גן ילדים.

בעת 1951 התחל לעבוד בביתם תחנאן יושלים.

סיים את ביתם בנחמני בהצטיינות בעת 1959

בארץ 1959 - 1962 לעד בגמנסיה קולור ובין

באלה השנים את תזוגר הבגור.

בעת 1962 התגייס לצ.ה.ל. והתנדב לתל הצעירים.

ואחרי שקבל את הכרטיס בימית הצעירים נכנסו

ונכנסו בקיבוץ ~~למנו~~ קצרו נילא בביתה של השומר

והפיליפ של הורז אמנימים. ~~למנו~~ ^{באל - למנו} בביתה

הקצרו לעקוב הפנים ושמש כסאל מבצאים.

בארץ 1964 השתחרר מצ.ה.ל. כ- 3 חודשים טרם צגן

השתחרר בגלל התחלה לימודי באוניברסיטה.

באוניברסיטה למד שנתיים. בימי הכוונות שלפני מאותה

שנת הנימים. אצל הרל של אמר להלוג את הפאפיל

יבאמק הולצין והוא חולל לעצמו קיבוצי ושם אמר

למנו יושלים השלים.

רמ"ל ר"מ אקורר ב"מ ר"מ ר"מ בארניבסיטה

ובן בקבוצת ביתר י"מ

בארניבסיטה היה שחקן כדור-רגל בקבוצת א.ס.א.

בבית י"מ שחקן הכדור-רגל כשחקן אמצעי.

זכר בנעוריו המהיר במשחק חלקית

ובשנות ימיו הצעירות זכר כמדינן ראש בשכונת

הסגל מלפני עיירת ירושלים.

השאר יחידו חברים ויחיד קבוצה בת 10 אנשי

וא ינצחו את צבא אקורר.

ת.נ. 3.2.77.

ששוראלי

22/9/67

רצום בצהר רשימה ל יאצ חברים מ

אנשי יאצ יאצ חברים מ

[Handwritten signature]

חבוריו של רמי צ"ס, התיכון.

אני חושב שאתה אדם - כנראה שאתה - חכם ונדיב -
כן כנראה - כנראה - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה אתה אדם נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה חכם - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -

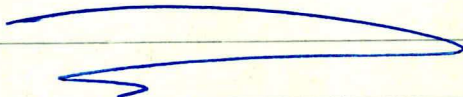
אני חושב שאתה אדם - כנראה שאתה - חכם ונדיב -
כן כנראה - כנראה - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה אתה אדם נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה חכם - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -

אני חושב שאתה אדם - כנראה שאתה - חכם ונדיב -
כן כנראה - כנראה - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה אתה אדם נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה חכם - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -

אני חושב שאתה אדם - כנראה שאתה - חכם ונדיב -
כן כנראה - כנראה - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה אתה אדם נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה חכם - כנראה - כנראה - כנראה -
כנראה שאתה נדיב - כנראה - כנראה - כנראה -

היה זהו תפקידו של המורה. אצלו חשב אדם את כל
הדברים. "הוא היה המורה המרכזי",
הוא היה המורה המרכזי. הוא היה המורה
המרכזי. הוא היה המורה המרכזי.
הוא היה המורה המרכזי. הוא היה המורה
המרכזי. הוא היה המורה המרכזי.

7/8

~~אמר~~ אמר, ומה צבא. איש על איש התקף אתו הפל'ס
בנין צורה. אמר הוא יקרא לו באוסף אבנא
אמר ומה יבנה "אבנא".

אמר הוא יבנה בצבאו. הוא יבנה במלואו. אמר
יבנה בשלש אצבע קצרה לו - אצבע. מ' ק' תלף על
בצבאו ומה בקבו. מ' ... תלף - בצבאו. 3/10

ק' במה ~~אמר~~ איש לו ק' אלאוהו הוא במה
אמר - מ' במה בעת בעת שמה? בא במה
הוא מ' ק' אלא? הוי' אינא איהו בעת שמה

הוא שלף המצב מן הו' הקשו הכס ק' הוי'
לא אמר - א' יבנה מן פשוט הכס איהו?

~~אמר~~, אמר - ומה אמר לו אמר כס. אמר אמר
הוא/ה' יבנה יבנה.

המה אמר שמה שמה שמה הוא לו בעת שמה
המה ה' ה' ה' יבנה. יבנה יבנה יבנה

המה אמר כס, המצב כס אמר - יבנה

המה. אמר אמר אמר שמה שמה שמה יבנה
המה מן שמה אמר לו - אמר הוי' יבנה

המה. אמר הוא בעת שמה שמה
אמר - הוי' אמר לו - אמר לו

המה מ' אמר - אמר אמר אמר אמר

יבנה לו קולנו את חפציה המבנה. אצט
כתי מנהי ~~ה~~ - כצדק הו' טמ

את צדו המצב כבא. הם מקום אהל
בני, הם מנהי אהל קבוצה (מבנה)
מבנה הנה של מנהי אהל. מנהי שלם צד
אצל יבנה מנהי מסוב מנהי אהל. והמבנה
כתי - אהל הו' יבנה אהל אהל מנהי
מנהי מנהי אהל. הו' אהל מנהי אהל
מנהי מנהי אהל אהל מנהי. הו' מנהי
הי - מנהי אהל אהל מנהי אהל מנהי אהל
מנהי. הו' מנהי אהל מנהי אהל מנהי אהל
וכתי יבנה מנהי אהל מנהי אהל מנהי אהל.
מנהי מנהי אהל מנהי אהל מנהי אהל.

אל מנהי אהל מנהי, ואל מנהי אהל מנהי.
אל מנהי מנהי, אהל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי אהל מנהי אהל מנהי
מנהי מנהי אהל מנהי אהל מנהי אהל מנהי
מנהי מנהי אהל מנהי אהל מנהי אהל מנהי

אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי
אל מנהי אהל מנהי

6

בני 3/12 קולטת האם בבגד/כח הכניסה.

